

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 22636

гр. София, 27.06.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 50 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и седми юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ДЕСИСЛАВА ИВ. ТОДОРОВА

като разгледа докладваното от ДЕСИСЛАВА ИВ. ТОДОРОВА Гражданско дело № 20231110121742 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 129-130 от ГПК.

Постъпила е искова молба на Е. П. К. срещу Г. В. Л., с която се предявява отрицателен установителен иск по чл. 124, ал. 1 от ГПК за признаване за установено, че ищецът не дължи на ответника месечна издръжка в качеството им на бивши съпрузи. В подкрепа на претенцията се заявява, че гражданския брак на страните е прекратен по съдебен ред, като с бракоразводното решение не е пресъдена издръжка. Ответникът непрестанно извънсъдебно искал от ищцата да му заплаща месечна издръжка от 2700 евро. Поддържа се, че не е възникнало правото на издръжка на ответника, доколкото той не попада в приложното поле на чл. 145 от СК.

Съдът, като взе предвид изложените в искова молба и молба-уточнение от 12.06.2023 г. фактически твърдения на ищеца, включително за обосноваване на правен интерес от водене на делото, счита предявеният отрицателен установителен иск за недопустим, поради което искова молба подлежи на връщане, а производството прекратено. Действително, правен спор може да възникне за всяко гражданско право или правоотношение, за което с предявяването на установителен иск ищецът да установи със сила на пресъдено нещо неговото съществуване или не, с оглед на което ответникът да се съобразява и да не накърнява неоснователно правната сфера на ищеца. По дефиниция правоотношението, предмет на установителния иск по чл. 124, ал. 1 от ГПК, трябва да се твърди или отрича като едно определено и вече възникнало между страните правоотношение или абстрактно възможни правоотношения не могат да бъдат предмет на защита. В настоящия случай установителен иск се предявява за отричане на едно бъдещо, неизискуемо, неопределено и неопределяемо, предполагаемо право на парично вземане на издръжка на ответника. Правото, респ. задължението за плащане на издръжка е установено от закона. Установена е императивна забрана за предварителен отказ от право на издръжка, съгласно чл. 147 от СК, и забрана за прихващане на вземане със задължение за издръжка – чл. 148 СК. При това положение, недопустимо е по съдебен ред предварително да се отрича съществуването на правото на издръжка, а като законът забранява предварително правоимащия да заяви, че за него не е възникнало правото на парично вземане, то никой друг, вкл. по съдебен ред разполага с легитимен интерес да отрече.

Ето защо съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ВРЪЩА искова молба, с молба-уточнение от 12.06.2023 г., по която е образувано гр. дело №21742/2023 г. по описа на СРС.

ПРЕКРАТЯВА производството по гр.дело №21742/2023 г. по описа на СРС, на основание чл. 130 от ГПК.

Определението може да се обжалва пред Софийския градски съд в едноседмичен срок от връчването му.

Препис от настоящото определение да се връчи на ищеца чрез пълномощник.

Съдия при Софийски районен съд: _____